

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ४५२७

Title वैष्णव देव पर्वः

Author ५

Extent ९ Age ५

Subject धर्मशास्त्रं

वेष्मदेवपर्व

धृतराष्ट्र

लक्ष्मी देवी देवी देवी नारायण

५५२७

#3 MISSING
F. = 9

श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ अथ वरुणप्रघासः ॥ यजमानः ॥ अग्नीररण्योः
 समारोष्यो दवसाय मथित्वा विहृत्य गार्हपत्ये स्मार्तवदाज्यं संस्कृत्य स्क
 चिचतुर्गहीतं गृहीत्वा हवनीये मनस्वत्या जुहोति ॥ मनोज्योतिरिति ॥
 मनस्तते इदं ॥ समारोपपक्षे एवं सर्वं न कुर्यात् ॥ यजमानः याः पुरस्ता
 दित्यादि श्रीपरमेश्वर वरुणप्रघासहविर्भिर्यक्ष्ये ॥ इति संकल्प्य तन्म
 ऋध्यतामित्यादि तथेयं तमुक्ता ॥ वरुणप्रघासहविः ॥ ब्रीहिमयः पुरोडा
 शा इयं ॥ ब्रीहिमयः श्वरुः आमिक्षा इयं ॥ नवप्रयाजाः अग्नीषोमावा
 ज्यभागौ ॥ अग्नेयोष्ठाकपालः पुरोडाशः १ सोम्यश्वरुः २ सवित्रे द्वादशक
 पालः ३ सारस्वतश्वरुः ४ पौष्णश्वरुः ५ ऐन्द्राग्र एकादश ॥ ६ मास
 आमिक्षा ७ वारुण्यामिक्षा ८ कायेककपालः पुरोडाशः ९ अग्निस्विष्टकृत्
 श्वोयक्ष्य ॥ इति संकल्प्य ॥ अध्वर्युः इडादेव हूरित्यादि अग्नीन्विहृत्य अध्व

युप्रतिप्रस्थातोरोप्रकृतिवदग्रीष्मसहोन्वादध्यात॥ तत्रदक्षिणातःप्रतिप्रस्थातो
 त्तरतो ध्वर्यु यजमानस्य ब्रतंति प्रतिप्रस्थाता पूर्वमारुत्याः शारवाहरणादि कु
 र्यात्॥ ततो ध्वर्युर्वारुण्याः शारवा॥ ततो ध्वर्युः बर्हिः संभरणे प्रथमं प्रस्तारपूर्वपंच
 पंचमुष्टीन् संभरेत्॥ ततः प्रतिप्रस्थाता प्रस्तारपूर्वमुष्टि त्रय संभरण क्रमेण सा
 दनांतं प्रकृतिवत्॥ उभोपरिभोजनीवेदध्मसंनहनांतं वैश्वदेववत्॥ उभावाह
 रण क्रमेण शारवापवित्रादि सायंदोहांतं कुर्यात्॥ तत्र प्रातिप्रस्थातु विशेषः॥ हेतो
 • मरुतो रमयतु गावः॥॥ कामधुश्चः॥ मरुद्भ्यो हविरिंद्रिया बहु दुग्धि॥ मरुद्भ्यो
 देवेभ्यो ह॥ सोमिनत्या॥ मरुद्भ्यो दधि॥ अध्वर्युः एता आचरं॥ इह वो वरुणो रम
 यतु॥ कामधुश्च॥ हविरुणा य हविरिंद्रियं॥ बहु दुग्धि॥ वरुणा य देव॥ कल्पता॥
 सोमिन॥ वरुणा य दधि॥ ॥ अथ प्रातर्होतान्तिहात्रे उभोपाणि संमर्शनादिकुर्या
 तं॥ अध्वर्युरेवाग्नी न्यरिस्तपासा सना निचपरिकल्पयात्॥ अध्वर्युः पाशुबं वे
 द्या पात्राणि सादयेत्॥ पात्रासादने हात्रिहात्कपालान्यन्यानि वैश्वदेववत्॥ ॥

प्रतिप्रस्था ॥ दक्षिणस्यां स्थित्वा सप्तमग्निहोत्रहवणी जुहमुपमत्तं स्क्रवं ध्रुवं आ-
 ज्यस्थालीं वेदं आभिक्षास्थालीं मेक्षणां आभिक्षाव्युद्धरणपात्रं वेदपरिवासनमुप-
 वेषमिधमप्रब्रज्य न ब्रह्मादक्षिणतः समं त्रीनिरसनोपवेशने कृत्वा नष्ट हस्यति रित्या-
 दिब्रह्मजपं नयजमा नो भूयत इत्यादि अध्वर्युरेव पृच्छां स्तुणाति ॥ उभौ मंत्रेणैव
 वित्रे कुरुतः ॥ अध्वर्युरेव प्रणीता प्रणयनं कुर्यात् ॥ अध्वर्युः दक्षिणेनाग्निहोत्रह-
 वणीं सुव्येन श्रुपमादत्ते ॥ प्रति० अग्निहोत्रहवणीमेव० उभयोरपि वेषाय
 त्वेति मंत्रः ॥ प्रतितपनं मंत्रेणोभयोः ॥ अध्वर्युरेवाग्नेयादिपंचहवींषि-
 वैश्वदेववानररूप्यदेवस्यत्वा० स्यामिद्राग्निभ्यां जुष्टं० देवस्यत्वा० भ्यां का-
 काय जुष्टं० उभौ प्रोक्षणी संस्करुतः ॥ उभौ आपो देवी० प्रोक्षिता स्तेत्यंतं
 कृत्वा ॥ अध्वर्युः प्रातर्दुते ग्निहोत्रे तदानीमेव गार्हपत्यं इषद्गृहानो यवानो
 वितुषीकृतानां सूक्ष्मपिष्टानां तप्ताभिरद्भिर्घृतेन दध्ना वासकं ज्यक्तानि

दीपपात्राकाराधाय जमानत सुत्रपौत्राप्रत्तदुहित्वा यसिंख्ययान्येकातिरि
 क्तानिकरंभयात्राणितादृशपिष्टानामेवसंभंगमेषमभंगामेषीचभुक्ते
 णाप्रिच्छन्तौकृत्वा॥ अध्वर्युः देवस्यत्वाभ्यामग्नेयबोज्ज्वलं प्रोक्षामिसोमा
 यसावित्रेसरस्वत्येपृष्टउडं द्राग्निभ्यांकायेतिमंत्रमुक्त्वा हविंषिभिः प्रोक्ष्या॥
 पुनर्देवस्यभ्यावरुणा यबोज्ज्वलं प्रोक्षामीतिमंत्रमुक्त्वा॥ प्रतिप्रः करंभया
 त्राणिमेषमेषीचत्रिः प्रोक्ष्य उभौ शुं धध्वमंत्रमुक्त्वा स्वस्वपात्राणि प्रोक्षेत्॥ अध्व
 र्युः अवधृतं रक्षेत्यादिलुषनिरसनकाले अवभृताथंकां श्रितुषां निधायेतरां नि
 रस्यतंदुल्लप्रक्षालननिनयनांतं कृत्वा॥ प्रतिप्रस्थातामारुत्यासायंदोहवत्॥
 संक्षालननियनांतं प्रातर्दोहंदोहयति॥ उभयोरापिशिरवापवित्रयो रूदगं निधा
 नं॥ आतचनाद्यपरितनंतं तत्राल्लप्यते॥ ततोऽध्वर्युरेव अंतरितं रक्षइत्यादिवैश्वदे
 ववत्॥ चरव्यान्विमज्याधिवपति॥ देवस्यत्वाभ्यामग्नेयबोज्ज्वलं प्रोक्षामिसोमा

प्रब्रूतात् ॥ परिकर्मिवत्संधेऽन्वासंस्तृज्याध्वर्युप्रत्याह ॥ उपसृष्टा ॥ अध्वर्युर्दोह्यमानामनुमंत्रयते ॥ इत
 स्तोकोऽतुतोऽशो नयेत्तेनाकायस्वाहाद्यावाष्टिवीभ्यां ॥ परिकर्मिणं वेद्युत्करावन्तरेण प्रपद्यसा
 न्नाय्यंतपन्यां दुग्धं पुरस्तात्प्रत्यङ्मुखं सिं वतं पृच्छति ॥ कामधुस्वप्राणो ब्रूहि विश्वेभ्यो देवेभ्यो हविरि
 द्रियं ॥ परिकर्म ३ प्राह ॥ गंगां ॥ यस्यां देवानां मनुष्याणां पयो हितम् ॥ अध्वर्युस्तामनुमंत्रयते ॥ सा विश्वायुः
 एवं द्वितीयामुपसृष्टामित्यादि ॥ यमुनाम् ॥ यस्यां देतं ॥ सा विश्वव्यचाः ॥ एवं तृतीयामुपसृष्टामित्यादि ०
 सरस्वतीं ॥ यस्यां दे० तं ॥ सा विश्वकर्मा ॥ तिसृषु दुग्धा स्तुवाचं विसृजते ॥ बहुदुग्धि विश्वेभ्यो देवेभ्यो
 देवेभ्यो हव्यमायायतां पुनः ॥ वत्सेभ्यो मनुष्येभ्यः पुनर्दोहाय कल्पतां ॥ शाखापवित्रमन्वारभ्य तस्मी
 उत्तरादोहयित्वा दोहने पानीयं संक्षालनमानयति ॥ संपृच्य ध्वमृतावरी रूमिणीर्मधुमत्तमामंदा
 धनस्य सातये ॥ अथैनंतस्त्रोदगुद्वास्य शीतीकृत्य उदग्रं पवित्रं निधाय सुवेणदध्ना तनक्ति ॥ सोमेन त्वा
 तनन्नि विश्वेभ्यो देवेभ्यो दधि ॥ अग्निहोत्रोच्छेषणमभ्यातनक्ति ॥ यज्ञस्य संततिरसियज्ञस्य त्वासंतति
 मनुसंतनोमि ॥ अथैनदुदन्वताकं सेनापिधाति ॥ अदस्तमसि विस्मवेत्वा यज्ञायामिदधाम्यहं ॥ अग्नि

रश्मिर्नपात्रेयाः पूताः परिशेरते ॥ तदुपरीवनिदधाति ॥ यत्रयुप्तमन्यते ॥ विस्रोहयं रक्षस्व ॥ गोष्ठंगत्वा
 प्रातर्देहार्यं त्विह स्त्रीर्दधौर्वित्तिनपाकरोति ॥ ॥ अथ प्रातराहुतेग्निहोत्रे गोर्हपत्ये स्मार्तवदाज्यं संस्कृत्य
 स्कृक् स्कृवं निष्टप्य संमृज्य स्कृचिचतुर्गृहीतं गृहीत्वा आहवनीये समिधमाधाय यजमाने न्वारब्धः
 पंचहोतारं मनसा दुत्याहवनीये जुहोति ॥ अग्निर्होता ॥ अश्विनाध्वर्युः ॥ वृषाग्नीत्र ॥ मन उपवक्ता ॥ सो
 मः सोमस्य पुरोगाः ॥ शुक्र शुक्रस्य पुरोगाः ॥ भ्रातास्तदं सोमाः ॥ वातापे हविर्भूतः स्वाहा ॥ वाचस्य
 ते ब्रह्मणो इदं ॥ ततो यद्देवाय ददीत्यं मायुष्ट इति ॥ त्रिभिरनुवाकैः प्रत्युचंस्कृवेणाज्यं यजमानो वैश्वान
 रायेति ॥ द्वादशक्रुग्भिः समित्पाणिस्तपधाय ॥ यन्मये त्यनया समिधमाधाय ध्वर्यवे वरंदत्वा चतुर्गृ
 हीताभ्यां सारस्वती होमो जुहोति ॥ पूर्णपिश्चादुत पूर्णा पुरस्तादुन्मध्यतः पौर्णमासी जिगाय ॥ यस्यां
 देवा अधिसंवसंत उत्तमेनाक इह मादयन्तां ॥ अग्नीषोमो प्रथमो वीर्येण वस्तु रूद्रा नादित्या निहजिन्व
 तां ॥ माध्यं हियोर्णमासं जुषेभ्यो ब्रह्मणा वृद्धो संकृतेन साता वधास्मभ्यं सहवीरां रयिं नियुक्तं स्वा
 हा ॥ पौर्णमासायेदं ॥ निवेशनीसंगमनी वस्तुना विश्वा रूपाणि स्वैवेत्यावेशयन्ती ॥ सहस्रपोषं भगार

राणासान्नागन्वर्चसासंविदाना ॥ यत्ते देवा अदधुर्भगिधेयं ममावास्ये संवसंतो महित्वा ॥ सानो यत्तं पि
 एहि विश्ववारे रविं नो धेहि स भगेश्वरी रं स्वाहा ॥ अमावास्याया इदं ॥ कर्मणे वामित्यादि पात्रा
 सादने अष्टाविंशतिक पात्रैः सह च तस्मिन् स्थाली ॥ तावन्ति मे क्षणानि उपभृता सहृषदा ज्यग्रह
 णी आज्यस्था ॥ या सह दधि स्थाली अपूर्वा ज्यस्था ली चरुदारुपात्रा सह आमिक्षा व्युद्धरण पात्रं आशि
 यपात्रं च धृष्ट्या सहोपवेषमिति सादयति ॥ निर्वपणे ॥ देवस्य त्वा० भ्यामग्नये जुष्टं निर्वपामि ॥ देवस्य०
 भ्यां सोमाय जु० ॥ देवस्य० भ्यां सवित्रे जुष्टं निर्वपामि ॥ देवस्य० भ्यां सरस्वत्यै जु० ॥ देवस्य० भ्यां पूषे जु०
 ५ देवस्य त्वा० भ्यां मरुद्भ्यो० ६ ॥ देवस्य त्वा० द्यावापृथिवीभ्यां जु० ० प्रोक्षणे ॥ देवस्य० भ्यामग्नये वो
 जुष्टं प्रोक्षामि सोमाय सवित्रे सरस्वत्यै पूषे मरुद्भ्यो द्यावापृथिवीभ्यां ॥ यज्ञयोगजपांते प्रातर्दोहः सा
 यंदोहवत् ॥ उदगग्रेण पवित्रेण ॥ आत्रे आतं वनादीनां निवृत्तिरर्थलुप्तत्वात् ॥ अग्निहोत्रहवणी ऐष्टिक
 तत्रे व्यापृतत्वात् ॥ कमंजलुगताभिरङ्गिः पात्राणां प्रोक्षणं सर्वमन्वत्सायंदोहवत् ॥ अधिवपने च वर्धनं
 विश्वज्याधिवपति ॥ देवस्य० भ्यामग्नये जुष्टं मधिवपामि ॥ सवित्रे पूषे मरुद्भ्यो द्यावापृथिवीभ्यां ॥ क

पालोपधाने आग्नेयार्थमष्टौ कपालान्युपधाय तदुत्तरतः सोमाय च रुक्मा ली पूर्ववदधिश्रित्य तदुत्त
 रतः सवित्रे द्वादश कपालान्युपधाय तदुत्तरतः सारस्वतयोः सोमाभ्यां च रुक्मा ल्यौ पूर्ववदधिश्रित्य तदु
 त्तरतो मरुद्भ्यः सप्त कपालान्युपधाय तदुत्तरतः स्तुष्टी उपवेषेणांगारं १। आदेवयजं वहेति निधा
 य स्थात्या मुदगग्रं शारवापवित्रं निधाय प्रातर्दोहं पयश्चानीय मेक्षणेनालोऽग्न्यध्रुवा सिद्धिर्वीमि
 त्यनेनाधिश्रित्य एनां प्रदक्षिणमंगारैः परिविनोति ॥ निर्दोयः ॥ तदुत्तरतो द्यावापृथिवीयमेकक
 पालमुपधाय ॥ भृगुणामं ॥ तप्यस्वेत्यंगारैरेककपालमभिवास्य ॥ यदुर्मैकपालमुपचिन्वंति वेधसः
 पूषस्तदपि व्रतं इन्द्रवायुं क्तां ॥ इत्येककपालमनुमंत्रयते ॥ संवपने ॥ देवस्य ० न्यामग्नये जुष्टं
 संवपामि सविमरुद्भ्यो द्यावापृथिवीभ्यां ॥ पुरोडाशी याश्चरव्याश्च पृथक्कृत्याभिर्मृशति ॥ अग्न
 येत्वा ॥ सोमाय वः स्तंडुलान् २ सवित्रेत्वा ॥ सरस्वत्यै वः तंडुलान् ४ मरुद्भ्यस्त्वा ॥ द्यावापृथिवी
 भ्यांत्वा ॥ नपुण्यो भिमर्शनमसंसृष्टत्वात् ॥ मरुतस्य शिरोसि इत्यादि घर्मोऽस्त्विक्षिभ्या युष इति सोम
 सारस्वतयोः स्तिरः पवित्रं तंडुलान्प्रक्षिप्य तथैव घर्माणि स्त्विक्षिभ्या युष इति सोम
 ॥ इतीषोः पिष्टानि प्र

क्षिप्यमास्तमधिश्चित्प्रातर्दुग्धेतेतेपयसिउदगग्रंशारवापवित्रंनिधायसायंदोहदध्यानयति॥
 सामिक्षा॥तांयएकश्चित्कुशलःपरिधेनश्रपयित्वाविभक्त॥वाजिनांकुत्वाशीतळेनिधायततोद्यावा
 पृथिवीयंपुरोडाशमधिश्चित्यतिरःपवित्रंस्थात्यां॥महीनांपयोसीत्याज्यंनिद्रूप्यतथैवदधिस्थात्यां
 तिरःपवित्रंपृषदाज्यायत्तस्मीदधिवनिद्रूप्यआज्यमधिश्चित्यत्वचंगृहीषेत्यादिवरुषुअग्नेहव्यं
 रक्षस्वेत्यभिमंथ्यसंजलणापच्यस्वेत्यादिप्रोक्षणीरादैसोमेत्०॥हि॥तस्मीवापृषदाज्यग्रहणीपत्नीं
 सन्नस्याज्येनचदध्वाचोदेहीतिसंप्रेष्य॥पत्याज्यावेक्षणांतं कृत्वा तस्मीदध्यवेक्ष्यतेजोसीत्याज्यम
 धिश्चित्यपृषदाज्येनसहआज्यस्थात्यंप्राङ्हेत्वाअग्निस्तेतजइत्याहवनीयेऽधिश्चित्यउभयमप्य
 ग्रेणप्रोक्षणीपर्याहृत्यातेवेदिदक्षिणार्धेस्फ्यवर्त्मसादयतिअभिभ्रयणवर्जं तस्मीदधिनिसर्वीक्र
 यते॥ततःआज्यमसीत्यादिआज्यवत्तस्मीपृषदाज्यंउत्पूयजुक्तांप्रकृतिवच्चतुर्गृहीतंगृहीत्वाउपभृ
 त्यपिचतुर्गृहीतंगृहीत्वापृषदाज्यग्रहण्यांउपस्तृणाति॥महीनांपयोसि।यजमान०स्फवीर्यायत्वागृ०
 अ०पुनरुपस्तृणाति।विश्वेषांदेवानांतनूः।यज।सप्रजास्ता०अ०पृषदाज्यग्रहण्यांबहिषिअंतर्धायि
 दध्यानयति॥ऋध्यासमद्यपृषतीनांग्रहंपृषतीनांग्रहोसि।अपोइत्य।बहिष्यभिघारयति॥विष्णो

६

हृदयमसि। यज॥ रायस्योषा० अध्व० एकमिषविल्लुस्त्वाविचक्रमे॥ भृतिर्दध्नाष्ट तेन वर्धतमिति पु
 नरभिघारयति॥ यज० ब्रह्मवर्चस० अध्वर्युः० ध्रुवायां प्रकृतिवत् गृहीत्वा बर्हिः रास्तरणे मुष्टि त्रयनिर्मि
 तमेकैकं मुष्टिमेकीकृत्य त्रिविधं बर्हिस्तीर्य कार्पय मया न्यरिधी न्यरिधाय प्रस्तरं शाखापवित्रेण स
 हसादयति॥ स्तृगासादने उपभृन्मंत्रेणोपभृद्वृषदाज्यग्रहण्यासादनं दारुपात्र्यां पुरोडाशार्थान्मंत्रे
 णोपस्तीर्य। आमिक्षाव्युद्धरणपात्रे तूस्तीमुपस्तीर्य आशयपात्रे स्योनंत इत्यादि नोपस्तरणाति॥ न चर्व
 र्थमुपस्तरणं॥ उद्दासनं आज्यसंतर्पणं कुर्यात्॥ इदमहं० सेनायेत्यादि॥ आप्यायतां च० साग्नये जुष्टम
 मि० श्रुत उ० आइ०० यस्त० आप्या० सासोमाय जु० श्रुत० आर्द्रो भुवनस्य गोपाः॥ आप्या० सासवित्रे जु० ३
 श्रुत० आप्यायता० सासरस्वत्यै जु० ४ आप्यास सा पूस्ते जु० श्रुत० आर्द्रो० आप्याय० साम रुद्रो० ६
 आमिक्षास्वस्थाने धि श्रित्य तूस्तीमभिघार्योद्दास्य व्युद्धरणपात्रे आमिक्षाव्युद्धृत्य तदुपरि किंविद्वाजि
 नमानीय पुनरभिघार्यालं करोति॥ यस्त आत्मा पशुषु प्रविष्टो देवानां विष्णु मनुयो वितरते॥ आत्म
 न्वां सोमघृतावाहिं भूत्वा देवान् गच्छस्व विंदियजमानाय मह्यं॥ इदमहं० आप्याय० साद्यावापि
 बीभ्यां जु० श्रुत० आप्या० यस्त० आशयपात्रे प्रतिष्ठाप्य तस्मिन् बद्धाज्यमानीया विः पृष्ठं कृत्वा कपाला

६

निप्रत्यज्योद्वास्य एक कपालमुदासयति ॥ यद्धर्मं पूर्यस्तदपि विमुमुचंतां । स्रवमाज्येनापूयेत्यादि
 व्याहृतिभिरंतर्वेद्यां सादयति ॥ यजमानः आसन्नाभिमंत्राणांतं कृत्वा ॥ आहवनीयसमीपे अधि
 मंथनशकलमेकं प्रागायतं निदधाति । अग्नेर्जनित्रमसि । वृषणसंहितौ द्वौ लौकिकौ शकला
 बधिमंथनस्य पार्श्वयोः प्रागायतौ हस्ताभ्यां युगपन्निदधाति ॥ वृषणोऽस्यः । दक्षिणे नोत्तरारणिं सव्ये
 नाधरारणिमादत्ते ॥ उर्वश्यस्यायुरसि पुनरवाः ॥ तेऽपूर्वाल्याज्यस्थाल्यां समनक्ति ॥ घृतेनाक्ते
 वृषणं दधाथां ॥ अधिमंथनैकं लेऽरणी निधाय यजमानं वाचयति ॥ गायत्रं छंदो नु प्रजायस्व त्रैष्टु
 भं छंदो नु प्रजायस्व जागर्तं छंदो नु प्रजायस्व ॥ मध्वन्नाह ॥ अग्नये मथ्यमानायानुऋ ३ हि ॥ जात आह ।
 जातायानुऋ ३ हि ॥ जातमग्निमाहवनीये प्रहरन्नाह ॥ प्रक्षिप्यमाणायानुऋ ३ हि ॥ प्रहरति । यजमानेऽ
 न्वारब्धः । भवतन्नः समनसौ समोकसावरेपसौ ॥ मायतं हिं सिष्टं मायतपतिं जातवेदसौ शिवो
 भवतमद्यनः ॥ अवपूर्वाज्येन सकृद्गृहीतेन जुहोति ॥ अग्नावग्निश्चरति प्रविष्टऋषीणां पुत्रोऽधिराज ए
 वः ॥ स्वाहा कृत्य ब्रह्मजाते जुहोमि मादेवानां मिथुयाकभागधेयं स्वाहा ॥ प्रविष्टाग्नाग्नेरदं ॥ हो

सर्वं

७ तरेहीत्यादिसप्तदशसामिधेन्योनवप्रयाजाः प्रकृतिवन्निष्ठा। अर्धमोपभृतमाज्यमुद्धामा
 नीयतेनोपरितनांचतुरः प्रयाजानिष्ठा औपभृतमाज्यं जुद्धामानीयतेनाष्टमनवमौ यजति॥ प्रागा
 दिचतुर्दिक्चतुरः प्रयाजानिष्ठा पंचमादीन्मध्ये जुहोति॥ यजमानेचतुरः प्रयाजान् प्रकृतिवदनुमं
 अपंचमेनशिष्टाननुमंत्रयते॥ एवं नवप्रयाजानिष्ठा दंडत्याक्रम्य प्रयाजाशेषेण ध्रुवामभिधार्य
 आनुपूर्व्यं हवींष्यभिधारयति षड्द्वयग्रहणीमंततोभिधार्यनोपभृतं प्रकृतिवदाज्यभागान्यां
 चरित्वा॥ आग्नैयादिमारुतान् प्रचर्य विश्वेभ्यो देवेभ्यो नुब्रूहि। इति संप्रेष्योपस्थानाभिमर्शनवर्ज
 मामीक्षायाः पश्चात्पूर्वाध्विवावदायाभिधार्यामिक्षां प्रत्यभिधार्य अत्याक्रम्य श्राव्य प्रत्याश्रावित आ
 ह। विश्वान् देवान्यजेति। संप्रेष्य षड्द्वयं ते द्रुत्वोदुः। क्रम्य जुद्धामुपस्तीर्य उपांशुद्यावापयिष्येककपा
 लयोः प्रचारः द्यावापृथिवीभ्यामनुब्रूहि इति॥ त्या॥ संप्रेष्योपस्थानाभिमर्शनवर्जं सर्वं पुरोक्तांशं
 जुद्धामाधाय द्विरभिधार्य शिष्याज्यं प्रत्याभिधार्या त्याक्रम्य श्राव्य प्रत्याश्राविते द्यावापृथिवीयजेति
 संप्रेष्य षड्द्वयं ते अपर्यावर्तयन् प्रतिष्ठितं द्रुत्वोदुः। त्याक्रम्य चतुर्भिर्मिसनामभिः स्तवेणैककपा

ॐ मभिजुहोति॥ मधुश्च स्वाहा॥ मधव इदं॥ माधवश्च स्वाहा॥ माधवा येदं॥ शुक्लश्च स्वाहा॥ शुक्ला येदं॥
 शुविश्च स्वाहा॥ शुचय इदं॥ यजमानानुमंत्रणे॥ अग्नेरहं देवयज्यया न्नादो भूयासं१ सोमस्याहं दे
 वयज्यया प्रप्रजया च पशुभिश्च जनिषीय२ सवित्र इदं॥ सवितुरहं देवयज्यया स्वस्तिमान्यभुमान्भू
 यासं॥३॥ सरस्वत्या इदं॥ सरस्वत्या अहं० यावाचमन्नाद्यं पुषेयं॥४॥ पूष इदं॥ पूषोहं देवयज्यया०
 पुषिमान्यभुमान्भूयासं५ मरुद्वा इदं॥ मरुताम० याप्राणैर्ऋधासमर्द्ध विश्वेभ्यो देवेभ्य इदं॥ विश्वेषां
 देवानामहं० प्राणैः सायुज्यं गमेयं॥७॥ द्यावापृथिवीभ्यामिदं॥ द्यावापृथिव्योरहं० भूमानं प्रतिष्ठां
 गमेयं॥८॥ स्विष्टकृति आग्नेया दिवैश्च देव्यंतानामुत्तरार्धात्स्वकृत्स्नं दद्यात्तथा शयाञ्चाज्यावदाय द्वि
 रभिर्घोर्यस्त्ववेणाज्यमाहवनीयेत्संस्तीकृत्वा मेक्षणा न्यादायात्याक्रम्या आव्यप्रत्या आवितेऽग्निस्विष्टं
 कृतं यजेति वषट्कृते कृत्वा मेक्षणा न्यनुप्रहृत्य संस्त्रावेणाभिद्धत्वा दंडं कृत्याक्रम्येत्यादि इजया साशया
 ज्यादवद्यति॥ अन्वाहार्यमासाद्य द्वादश गावः प्रथमजं वत्सं च ददाति॥ देवस्य० ब्रह्मणे रुद्राय गाः
 ताभिर० तु॥ देवस्य० णेरुद्राय गांते नाम० तु॥ हविः शेषानु० अग्रेणागार्हपत्यं दधति॥ स्तीर्यति सग्नि

हो ब्रह्मवर्णीकं संचाद्य ॥ इमो प्राणापानाविति मंत्रेण षपवित्रं कृत्वा षवित्रेऽस्तु ३ इत्यग्निरनुमृज्य यज
 मानवा चं यच्छेत्पुत्का वेषाय त्वेत्यग्नि होत्रहवणी मादाय प्रत्युष्टमिति गार्हपत्ये निष्पद्य देवो व इति
 त्रिरुत्पूय आपो देवी रित्यादि प्रोक्षितास्तेत्यंतं कृत्वा कंसमुत्तानं कृत्वा प्रोक्षति ॥ शुद्धं स्वं यो । प्रस्त
 रे षवित्रे रूक्ष्मीं विसृज्य यज्ञयोगानंतरं मंत्रेण स्फुमादाय वेदी तृतीयदेशे स्तब्धाह प्रोक्षणी रासा
 दयकं संसंमृद्धीति संप्रेष्यति । आग्नीध्रः कंसं परिभोजनीय दधंश्चिदाय गार्हपत्ये निष्पद्यति ॥ प्रत्यु
 ष्टं यो ग्नेस्त्वा ते जिष्ठे नमि ॥ वाचं प्राणं मानिर्मृक्षं वाजिनं त्वासपत्नसा हिंसं माजिर्म ॥ दिवः शिल्प
 मिति स मार्गं नृणामिति गार्हपत्ये प्रहृत्य कंसमग्नेणोत्करं दधेऽपुसादयित्वा आज्यरुक्षा लीं स्तुवं चादा
 यप्रदक्षिणमावृत्य प्रत्यहुः दुत्यवाजिनं गार्हपत्ये धिभ्रित्य अभिघ्नो यो दास्य पुनरभिधाय यस्तः
 आत्मेतिसान्नायमंत्रेणालं कृत्य यजमानेन सहान्तर्वेद्यां भूर्भुवः सुवः यजमानो यन्मे अग्न इत्यनेनाभि
 षिमंत्रो कृते ब्रह्मन्यस्थास्याम इत्यादि एतदस्तु कृतं तं वेत्येकं तं प्रकृतिवत् ॥ एष दाज्यं जुह्वामानी
 य अत्यक्रमाव्यपत्याश्राविते देवान्यजेति प्रथमं संध्ये प्रैति वषट्कृते जुहोति । यजयजेतीतरात्

एवमष्टावनुयाजानिष्टानवमंसर्वांसिभिद्यजेत् यजमान आद्यांस्त्रीं अर्जिवा न इति तदुपरित नांस्त्री न
 ष्टमं पशुमानिति सप्तमं नवमावायुष्मानिति देवाय प्रजावान् बर्हिषो हं देव प्रजावान् । देवीभ्यो द्यार्य इ
 दं ॥ द्वारामहं देव ० प्रजावान् ० सं ॥ ३ देवीभ्यामुषासानक्ताभ्यामिदं ॥ उषासानक्तयोरहं ० प्रजावान् ॥
 देवीभ्यां जोषाभ्यामिदं ॥ जोषयोर ० प्रजावान् ० देवीभ्यामूर्जङ्गतीभ्यामिदं ॥ उर्जङ्गितयोर ० पशुमा ०
 देवाभ्यां देवाभ्यां होतृभ्यामिदं ॥ होतृयोर्होतृ ० पशुमान् ० देवीभ्यस्तिसृभ्य इदं ॥ तिसृणां तिसृणां दे
 वीनामहं ० यायुष्मान्यज्ञेन प्र ॥ देवाय नराशंसो नराशंस ० पशुमा ॥ ८ देवाग्नयेस्विष्टकृत इ
 दं ० अग्नेस्विष्टकृतो हं ० यं ॥ ९ सर्वत्राग्नय इति वा त्यागः ॥ उदङ्मुत्या क्रम्येत्यादि स्तुग्न्यहने उपभृत्
 षषदाज्यग्रहणी व्यहेत् अनंतरं उपभृन्मंत्रेण षषदाज्यग्रहणामप्यंजनं ॥ उज्जितिवाचने ॥ अग्ने र
 हमु ॥ सोमस्याहमु ॥ सवितुरहमु ॥ सरस्वत्या अहमु ॥ पूषोहमु ॥ मरुतामहमु ॥ विश्वेषां देवानाम ०
 द्यावापृथिव्योरहमु ॥ देवाभ्यामिदं ॥ शारवापवित्रं प्रस्तरेण सह प्रहरेत् ॥ तिसृभिः संस्त्रा
 वहोमः ॥ स्रग्विमोके ॥ अग्ने वोपि न गृहस्य ० सन्निभ्यः सन्नेगाधत्तधुरिधुर्यः पात ॥ अथ संम
 ष्टकं सं अंतर्वेद्यानि धाय बर्हिषि सर्वतः पातयन्नुपस्तृणाभिघारणवर्जकं सेवाजिनमानयनाह ॥

वाजिभ्योनु३३ हि । अत्याक्रम्याश्राव्यप्रत्याश्राविते । वाजिनोयज । वषट्कृतेजुहोति । वाजिभ्यः स्वाहा ।
 वाजिभ्य इदं ॥ वाजिनामहं देवयज्यया रे तस्वीभ्यासं ॥ अनुवषट्कृतेजुहोति ॥ अग्नय इदं ॥ अग्नेर
 रहं यायुष्माभूमासं न्यजे यं ॥ उदङ्कृत्याक्रम्य कंसस्तु वाजिनशेषो तु हस्ते प्रदाय यजमान
 पंचमाः सर्वेभ्यो नारभ्य स्वमेनो व्यतिरिक्तोपह्वंकुर्युः ॥ होता । अध्वर्युः उपह्वयस्व ॥ ब्रह्मन्नु
 पह्वयस्व २ ॥ अग्नीदुपह्वयस्व ३ ॥ यजमानोपह्वयस्व ४ ॥ एवमध्वर्युः । होतुस् ० ब्रह्मन्नु ० अग्नी
 दुप ० यजमानः ॥ एवं ब्रह्मा । होतु ० अध्व ० अग्नी ० यजमानः ॥ एवमाग्नीध्रः ॥ ३ होतु ० अध्व ०
 ब्रह्मा ० यज ० एवं यजमानः ॥ ४ होतुस् ० अध्वर्युः ० ब्रह्मन्नु ० अग्नीदु ० इतरे उपह्वं त इति ब्रह्मन्नु
 उपह्वं क्रमेण भक्षयंति ॥ आग्नीध्राध्वर्युः अवग्रहणभक्षतः । यजमानः प्रक्षी ॥ सर्वेषां मंत्रा
 यन्मेरेतः प्रसिच्यते यन्म आप्यायते यद्वाजायते पुनः ॥ यद्वा मे प्रतितिष्ठति ॥ तेन मा वाजि
 नंकुरु तेन मारे तस्विनंकुरु ॥ तेन मा शिवमाविशतस्य ते वाजिपीतस्य मधुमत उपह्वं तस्यो
 पह्वं तो भक्षयामि ॥ आचम्य निणिज्य पात्रं प्रयच्छत्यध्वर्युहोत्रे वेदं प्रदायेत्यादिपत्नी संया
 ज्य प्राडेत्यध्रवामाप्याप्य प्रह्वतिवत् ॥ प्रायश्चित्तानि कृत्वा बर्हिषोधात्संस्मर्य प्रह्वत्यदसि

णेनपदावेदिमवक्रम्यतिष्ठन्ध्रवाज्यास्त्रवेणोपहृत्यप्रथमं समिष्टयजुर्जुहाति॥ यस्तोयज्ञंगच्छय
 ज्ञपतिंगच्छस्वांयो॥ निंगच्छस्वाहा॥ पुनरादायद्वितीयंजुहोति॥ एषतेयस्तोयज्ञपतेसहस्रक्तवाकः
 स्रवीरःस्वाहा॥ यज्ञपतयइदं०॥ ध्रुवयेवतृतीयंजुहोति॥ देवाणातुविदो गातुं वित्वा० यातेधाःस्वा
 हा॥ देवेभ्यइदं०॥ ततः प्रणीतानिनयनादिकस्त्वायुनक्तीत्यं ते यजमानउत्करेउपविश्यसू
 लप्रदेशमुपगृह्णति॥ यंदेवामनुष्येषूपवेशमधारयत्॥ येअस्मदपचेतसस्तानस्मभ्यंमि
 हाकुरु॥ उपवेणोपविष्टुनप्रजां पुष्टिमथोधनं॥ द्विपदोनश्चतुष्पदो ध्रुवाननपगानूकु
 रु॥ ततः पयस्वतीरित्यादिआहूणतर्पणांतंसमानं॥ यजमानः प्राञ्चुरवः स्वायतनेउपवि
 श्यकेशान्निवर्तयिष्ये॥ शमश्रूणिवापयिष्ये॥ अधःशयिष्ये॥ मधुमांसलवणश्चावले
 खनान्निवर्तयिष्ये॥ इति॥ अथोध्वसुः प्रत्यञ्चुरवः प्राञ्चुरवस्यासीनस्यस्वायतनेयजमा
 नस्यशिरसिकेशान्प्रागादिदिक्तुष्टयमध्येतिष्ठेन्न्येण्याचशलत्यापंचधाविभजेत्॥
 ऋतमेवपरमेष्ठी॥ ऋतंनात्येति किंचन॥ ऋतेसमुद्रआहितः॥ ऋतेभूमिरियंश्रिता॥ अग्नि

१०

स्तिग्मेनेशोविष्णुः॥ तपत्राकान्तमुत्तिहा॥ शिरस्तपस्याहितं॥ वैश्वानस्यैरतेजसा॥ न
 तेनास्य निवर्तये॥ सत्येन परिवर्तये॥ तपस्थास्यानुवर्तये॥ शिवेनास्योपवर्तये॥ शग्मेना
 स्यामिवर्तये॥ शीर्षस्तद्वृत्तं तैर्द्वैतं तैर्द्वैतं तैर्द्वैतं तेन राध्यासं॥ प्रतिविभागं मंत्रादतिः॥ विष्णाग
 क्रमेणोहिताय सस्यक्षरेण वपने नैव मंत्रेण प्रतिवपनं मंत्रादतिः॥ यजमानः स्नात्वा
 स्वायतने उपविश्य संवत्सरीणां स्वस्तिमाशास्ते॥ इति ब्रूयात्। संतिष्ठते॥ ॥ ॥
 ॥ ॥ इति वैश्वदेववर्षसमाप्तम्॥ ॥

वैश्वदेवपद्धतिः

उल्लो०

२१०